

**CLUB CATALÀ
DE VIATGES**

VIATGES TARDOR / HIVERN

16 DE SETEMBRE

RUTA ROMÀNICA A OSONA

Monestir de Sant Pere de Casserres,
Museu Episcopal de Vic.

07 D'OCTUBRE

PAISATGES DEL LLUÇANÈS

Monestir de Santa M. de Lluçà,
Santuari del Munts i Oristà (Museu de
la Ceràmica Catalana i cripta
pre-romànica).

21 D'OCTUBRE

RUTA ARTÍSTICA DEL BAIX CAMP

El Reus modernista, monestir
de Vilanova d'Escornalbou.
Dinar Mariner a Cambils.

11 DE NOVEMBRE

BOLETADA AL BERGUEDÀ

El Bagà medieval, Museu Picasso,
a Gòsol. Mirador del Pedraforca.

25 DE NOVEMBRE

RUTA DELS CELLERS MODERNISTES

Rocafort de Queralt, Sarral i l'Espluga
de Francolí (Museu de la vida Rural).

02 DE DESEMBRE

LA ROMANITZACIÓ RURAL A LES TERRES DEL CAMP

Vila del Munts, Mausoleu de Centelles.
Bosquet del "Pont del Diable".

16 DE DESEMBRE

VALLS D'ENCANT DE LA GARROTXA

Passejada paisatgística per la Vall
d'en Bas. Dinar a Olot, on visitarem
el Museu Comarcal.

IATGIEN CATALUNYA

DEMANEU ELS PROGRAMES I ELS PREUS
DETALLATS, ESCLUSIVAMENT A:

C. Indústria, 34 - 08025 BARCELONA
Tel. 93 / 458 55 56 - Fax 93 / 458 73 31
A/e: informacio@clubcataladeviatges.cat
G.C. 661

bibliografia

Èric i l'Exèrcit del Fènix

Èric Bertran (pròleg: V. Alexadre),
Èric i l'Exèrcit del fènix,
Ed. Proa,
Barcelona 2005.

L'objectiu de l'Èric Bertran en escriure aquest llibre no fou altre que exposar en primera persona els fets ocorreguts a finals de l'any 2004, en què va ser acusat d'un delictes que no havia comès i obligat, per tant, a demostrar la seva innocència. Tal com diu ell, no ha escrit el llibre per espantar-nos, sinó per animar-nos a defensar la llengua catalana. Es tracta bàsicament d'una reflexió sobre la pluralitat d'Espanya, la *democràcia* en què vivim i la justícia actual.

L'Èric havia creat una pàgina web anomenada Exèrcit del Fènix, amb la qual volia posar remei a la discriminació que pateix actualment la nostra llengua. Com l'au mitològica que, un cop morta, reneix de les seves cendres, un grup d'amics volien lluitar per la renaixença dels Països Catalans. Tot l'enrenou però, va començar quan es va decidir a enviar uns correus electrònics a DIA, Mercadona i Leche Pascual, per tal de reclamar l'etiquetatge dels productes en català. El fet de demanar la igualtat de drets en nom d'una organització anomenada l'Exèrcit del Fènix és el que va portar aquest noi de catorze anys a viure una de les experiències més desagradables de la seva vida: més

de vint policies de la brigada antiterrorista de la Guàrdia Civil, vinguts des de Madrid, van entrar a casa seva sis dies després d'haver enviat els correus. Els supermercats DIA l'havien denunciat, acusant-lo de terrorista.

Des d'aleshores, l'Èric es va veure immers en un procés judicial inversemblant. A causa de l'actual llei antiterrorista, l'Èric no tenia cap dret, la Guàrdia Civil podia fer el que volgués sense haver de donar cap explicació. Tothom tenia l'esperança que arxivarien el cas quan veiesin que es tractava d'un malentès, però no va ser així: el van detenir i fins i tot el van portar a declarar a Madrid. El calvari que va haver de passar l'Èric és descrit fil per randa en aquest diari. Des del principi, tot el procés es va mantenir bastant al marge dels mitjans de comunicació; però, quan es va conèixer la notícia, l'Èric va rebre el suport de moltíssima gent i institucions. Malgrat tot, cal destacar l'absència del president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall, que en cap moment no va dir ni ase ni bèstia.

El llibre acaba amb un recull d'alguns d'aquests missatges que l'Èric va rebre, on es fa palès el denominador comú de felicitar l'Èric per haver dut a terme una cosa que tothom pensa però que ningú no fa. També hi ha un recull d'articles i cartes apareguts en els mitjans de comunicació. En acabar el llibre et queda un regust d'iniquitat que sembla que no hagi de marxar mai; però el cas no acaba aquí, continua. L'Èric vol denunciar l'Estat espanyol davant les Nacions Unides, davant el Tribunal de Drets Humans d'Estrasburg i davant Amnistia Internacional per la violació dels seus drets com a menor i com a ésser humà. I pot estar segur que no estarà sol, ja que tindrà el suport de bona part de la gent del país, que, farta de tanta injustícia, li faran costat a l'hora de defensar la nostra llengua i la nostra dignitat. ♦

SANDRA CAMPOS I VERDAGUER